

Enfaldigt och wälment
bröllops-skiämt jämte trogen
lyckönskan då förnäme ki...

1700-1829 81 Cbza F01.

National Library
of Sweden

Enfaldigt och wälmene

Bröllops = **B**liamt

Jämte

Trogen **S**ykönstan

Då

Förnämde Kåp - och Handelsmannen i Stapelstaden **W**D

Den

Ehreborne och Högwäldtade Herren

Herr **C** **A** **R** **L**

G **U** **S** **T** **A** **F**

W **I** **T** **T** **F** **O** **O** **T** **H**,

Samt

Ehreborna och Dygd = Aldla Jungfrun!

Jungf. **C** **A** **T** **H** **A** **R** **I** **N** **A**

F **R** **I** **D** **E** **L** **I** **N**,

Probstens uti Kårpo och där til hörande Sörsamlingar

Den Wäl-Ehrewärdige och Höglärde Herren

M **A** **G**. **N** **I** **C** **O** **L** **A** **I** **F** **R** **I** **D** **E** **L** **I** **N** **S**

K **i** **ä** **r** **ä** **s** **s** **e** **l** **i** **g** **a** **S** **o** **t** **t** **e** **r**,

Ett Christnifligt Ahta Förbund med hwarannan ingingo / hwilket skiedde medelst Kyrkiones öflige Ceremonier uti förnämde och Hedersamma wittnens närward i Kårpo Prästegård den 1. Julii

Anno 1733.

WD / Tryckt af Joh. Kämppe Kongl. Acad. Boktr.

Slicka Ungkarls flock på jorden/
 Dngdens Bilder här i Norden/
 Backra Säkter utaf ätt/
 Eder her jag / låf så fråga:
 Hwarför I den drift ej äga /
 Att bewaka Eder rätt.

Den rätt som från urminns tider
 Sig har bögt til Edra sider
 Och ju alltid hördt Er til/
 Ses dock nu som oftast lida /
 Då den från Er mände skrida /
 Säg hwad där af blifwa will.

Att I en halfwäden wiisa
 Wähl förstån / thes må jag prisa
 Edert mogna witra wett
 Dock kan hända att ej alle
 Kunna uti detta fallet
 Täncka eller mena ett.

Ty wil jag uttryckligt skrifwa /
 På det alle måge blifwa
 Wisse om hwad sak det är /
 Dömmen sen om jag har felat /
 Ell' en sådan sak utdelat
 Som ej grundskiahl med sig bär.

Summan uppå texten lyder
 Mycket wähl och godt betyder /
 För det ganska Ungkarls-skra;
 Encklingar och gamla gubbar /
 Må ei läcka mig ell' tubba /
 Sägga: de och slijkt sku få.

Nej / si det jag tackar före /
 Ho det will han det och gidre;
 Klokar' är jag skall man tro:
 Skull jag dem en hand här gifwa
 Till en famn de straxt skull blifwa /
 Deras lust då skulle gro.

Men Ungkarlars Nöje sköna /
 Skall då wist stor anstöt röna /
 Huru wille det wähl gå?
 Dy skall det utaf ej blifwa /
 Den sak will man contra drifwa /
 Märck nu till / och hör grant / på.

Hela werldens Nympher-skara /
 Jungfrur / Möder / flickor rara /

Sköne / Tacke Millde till /
Fromme / rijke uppå dygder /
Dem de ärst på Arans bygder /
Med mer godt man nämna vill.

Släkte med sit fagra möte /
Edel skönhet tåglå sköte /
Hör till Ungkarls wackra /
Ungkarlar af wett och snille /
Som ha rum i stånd och gille /
De / de sku dem äga få.

Encklingar sig hugsa måge /
Hur de må; skull de och fråga /
Mig / hwad deras lott skall bli /
Så har jag ej lång betänkan /
Utan säger straxt: tag Ankran /
Ell stå af med friertj.

Dristar han en Jungfru taga /
Så skall man på honom klaga /
För stort ingrep i vårt skra /
En det är swårt se och höra /
Då han så ibland män gidra /
Att af harin man spricka må.

Doct hwad skall man här om grilla /
Encklingen man ej må skylla /
Men Ungkarlen sielf skulld här /
Som så länge går och skadar /
Och sig doch ej en gång råder /
Saken rätt angripa här.

Det vill sig och iust ej skicka /
Att den goda hertans flickan /
Sielf skall frisa sig en M m; /
Fast det wor' en sak rätt goder /
För så mången blyger broder /
Som för sig ej tala kan.

Ej! så fatten mod god' wänner /
Hertans Gåfar / Uctta Swänner /
Huru länge gån J här? /
Eders J sielfwe ej utsäha /
Mening Er / så kunn' J lässa /
Någon ann som tablför är.

Doct bäst sielfwe där om tala /
Rätt så godt det går / och hala /
Långre ej med tiden ut: /
Jag tror att en Tro = kär flicka /
Af ens Mine och ögne = blickar /
Der på lästwar ett godt sluth.

Lätt nu sköna flickan / fäntan /
Långre ej uppå Er wänta /
Det / jag hwar en Ungkarls bebr: /
Skynnen Er / Er rätt att toga /
Så J slippen sedan klaga /
Att Er någon orätt skier.

Ja far fort till wägs Er laga /
Edert rum att först intaga /

Tro

Tro / det / nöje innebär
Waren qwicke / snabbe / snälle /
Så! så prisar jag Er sälle /
Fast jag sielf än dröjja lär.

Så så hurtigt / qwickt / försigtigt /
Samt så ärligt / kiärligt riktigt /
Har Herr WITTFOTH wår nu gjort:
Han sin rätt bewakad hafwer /
Som en Ungkarl kiäckt och braswer /
Således alla gödra bordt.

Som man nu kan se och röna /
Har Han Jungfru = Bruden sköna
Wid sin sida / som är rätt /
Ty det kan mig ingen neka /
Att två lika bäst ju leka
Med hwarannan på allt sätt.

Tack / Herr Brudgum som är kiäcker /
Doch till Jungfrun handen räcker /
I har ej tyckt om det lag /
Till att länge gå och wälja /
Edert sinn' därmed at qwälja ;
Men fölgt Himlens wählbehag.

Tack / skal Jungfru = Bruden sköna
Jämwähl ha / ty man får röna /
Att för wåra Swänner här /
Hon hafst tycke och omfamnat
En / som nu / så krusligt hamnat /
Att Han högst = förnögd är.

Se / hur wackert Han doct leker /
Kysser / klappar / samntar / smeler
Sin utwalda Roos och Wån ;
Hon tillbaka äfwen lika /
Kan sin Sata Wån ei swicka /
Men gier samma slag igen.

Du alldraliuffte lefnad!
Störste bättnad bäste trefnad /
Af ett jordiskt Paradis ;
Såll den / som dig rätt får nyttja
Sampt dit goda allt besitja :
Ty du här ju doct stor priss.

Lycka till Dngd = Adle Bada!
Som den Dag / nu lust får skada /
Hwäken banar wäg för Ehr /
Till allt nöje som kan nämnas /
Doch af Himlen sielf Er ämnas /
Lycka till! allt mer och mer.

Ja / D Store Himla = HERRE!
Gör det Par båd' när och färre
Signadt / som Du fogt i dag!
Låt Dem här få lefwa sannan /
Länge i all frögd och gamman /
Sidst / D GUD / dem til Dig tag!

A. B.